Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (ôsma komora)

z 3. októbra 2019*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (ES, Euratom) č. 2988/95 – Ochrana finančných záujmov Európskej únie – Článok 3 ods. 1 – Premlčacia doba – Nariadenia (EHS) č. 3887/92 a (ES) č. 2419/2001 – Integrovaný správny a kontrolný systém pre určité programy pomoci Spoločenstva – Vrátenie neoprávnených platieb – Uplatnenie miernejšieho pravidla o premlčaní“

Vo veci C-378/18,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správny súd, Nemecko) z 9. mája 2018 a doručený Súdnemu dvoru 8. júna 2018, ktorý súvisí s konaním:

**Landwirtschaftskammer Niedersachsen**

proti

**Reinhardovi Westphalovi,**

SÚDNY DVOR (ôsma komora),

v zložení: predseda ôsmej komory F. Biltgen (spravodajca), sudcovia J. Malenovský a C. G. Fernlund,

generálny advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– Landwirtschaftskammer Niedersachsen, v zastúpení: P. Averbeck, splnomocnená zástupkyňa,

– Európska komisia, v zastúpení: B. Hofstötter a D. Triantafyllou, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 15. mája 2019,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: nemčina.

## Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka jednak výkladu článku 49 ods. 5 a 6, ako aj článku 52a nariadenia Komisie (ES) č. 2419/2001 z 11. decembra 2001 stanovujúceho podrobné pravidlá uplatňovania integrovaného správneho a kontrolného systému pre určité programy pomoci spoločenstva, zriadeného nariadením Rady (EHS) č. 3508/92 (Ú. v. ES L 327, 2001, s. 11), zmeneného nariadením Komisie (ES) č. 118/2004 z 23. januára 2004 (Ú. v. EÚ L 17, 2004, s. 7) (ďalej len „nariadenie č. 2419/2001“), a jednak výkladu článku 2 ods. 2, ako aj článku 3 ods. 1, nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 312, 1995, s. 1; Mim. vyd. 01/001, s. 340).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pánom Reinhardom Westphalom a Landwirtschaftskammer Niedersachsen (Poľnohospodárska komora spolkovej krajiny Dolné Sasko, Nemecko) (ďalej len „poľnohospodárska komora“), ktorého predmetom je vrátenie platieb na plochu, ktoré boli získané v rámci systému podpory pre pestovateľov niektorých plodín pestovaných na ornej pôde.

### Právny rámec

#### *Právo Únie*

*Nariadenia (EHS) č. 3887/92 a č. 2419/2001*

3 Článok 9 ods. 2 nariadenia Komisie (EHS) č. 3887/92 z 23. decembra 1992 stanovujúceho podrobné pravidlá uplatňovania integrovaného správneho a kontrolného systému pre určité programy pomoci spoločenstva (Ú. v. ES L 391, 1992, s. 36) upravoval rôzne zníženia sumy poskytnutej pomoci, ak sa zistilo, že deklarovaná plocha bola väčšia ako reálne zistená plocha. Ak bol konštatovaný rozdiel väčší než 20 % zistenej plochy, žiadna pomoc súvisiaca s plochou nebola priznaná.

4 Článok 14 tohto nariadenia stanovoval pravidlá uplatniteľné v prípade neoprávnených platieb, avšak neobsahoval žiadne pravidlo pre premlčanie uplatniteľné na vymáhanie dotknutých platieb.

5 Nariadenie č. 3887/92 bolo s účinnosťou od 12. decembra 2001 zrušené nariadením č. 2419/2001.

6 Opatrenia obsiahnuté v článku 9 ods. 2 nariadenia č. 3887/92 boli v zásade prevzaté do článku 32 ods. 1 nariadenia č. 2419/2001.

7 Článok 49 nariadenia č. 2419/2001 zaviedol pravidlá premlčania, pokiaľ ide o vrátenie dotknutých súm v prípade neoprávnenej platby, v takejto podobe:

„1. Ak je urobená nenáležitá platba, farmár splatí [vráti – *neoficiálny preklad*] predmetnú čiastku plus úroky vypočítané v súlade s odsekom 3.

…

5. Povinnosť splatenia [vrátenia súm – *neoficiálny preklad*] uvedená v odseku 1 neplatí, ak obdobie, ktoré uplynulo medzi dátumom platby pomoci a dátumom prvého oznámenia príjemcovi od príslušného orgánu, týkajúce sa nevhodnej povahy príslušnej platby, je viac ako desať rokov.

Avšak je obdobie uvedené v prvom pododseku limitované na štyri roky, ak príjemca konal v dobrej viere.

6. Čiastky, ktoré majú byť vrátené ako dôsledok uplatňovania znížení a vylúčení podľa článku 13 a hlav[y] IV, podliehajú premlčacej dobe štyroch rokov.

…“

8 Článok 52a tohto nariadenia stanovuje:

„Na základe výnimky z článku 54 ods. 2 a bez toho, aby to malo dopad na výhodnejšie predpisy o obdobiach obmedzenia [o premlčaní – *neoficiálny preklad*] určené členskými štátmi, článok 49 ods. 5 sa uplatňuje aj pre žiadosti o poskytnutie pomoci týkajúce sa hospodárskych rokov a období vyplácania prémií, ktoré sa začali pred 1. januárom 2002, ak príslušný orgán už neoznámil príjemcovi neoprávnený charakter príslušnej platby pred 1. februárom 2004.“

9 Článok 54 uvedeného nariadenia, nazvaný „Nadobudnutie účinnosti“, v odseku 2 uvádza:

„[Nariadenie č. 2419/2001] [sa] uplatňuje… na žiadosti o pomoc, týkajúce sa trhových rokov alebo prémiových období, začínajúcich od 1. januára 2002.

…“

*Nariadenie (EHS) č. 2988/95*

10 Podľa tretieho odôvodnenia nariadenia č. 2988/95 „sa… treba brániť vo všetkých oblastiach činom, ktoré poškodzujú finančné záujmy [Európskej únie]“.

11 Článok 1 ods. 1 nariadenia č. 2988/95 znel:

„Na účely ochrany finančných záujmov [Európskej únie] sa týmto prijíma všeobecná úprava týkajúca sa jednotných kontrol a správnych opatrení a sankcií, ktoré sa týkajú protiprávneho konania s ohľadom na právo [Európskej únie].“

12 Článok 2 ods. 2 nariadenia č. 2988/95 stanovoval:

„Nesmie sa uložiť žiadna správna sankcia, ak neexistovalo pred spáchaním protiprávneho konania príslušné ustanovenie právneho aktu spoločenstva. V prípade následnej zmeny a doplnenia ustanovení, ktoré ukladajú správne sankcie a sú upravené v právnych predpisoch [Európskej únie], sa retroaktívne uplatnia menej prísne ustanovenia.“

13 Článok 3 ods. 1 nariadenia č. 2988/95 stanovoval:

„Premlčacia doba konania je štyri roky od času spáchania nezrovnalosti uvedenej v článku 1 ods. 1 Odvetvové predpisy však môžu ustanoviť kratšie obdobie, ktoré však nesmie byť kratšie ako tri roky.

V prípade pokračujúcej alebo opakujúcej sa nezrovnalosti, premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa nezrovnalosť skončila. V prípade mnohoročných programov plynie premlčacia doba až do úplného skončenia programu.

…“

**Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky**

14 Pán Reinhard Westphal, poľnohospodár, podal na začiatku rokov 2000 a 2001 žiadosti o platby „na plochu“ za tieto dva hospodárske roky v rámci systému podpory pre pestovateľov niektorých plodín pestovaných na ornej pôde.

15 Poľnohospodárska komora túto pomoc schválila a v priebehu uvedených rokov boli uvedené platby vykonané.

16 Počas kontroly na mieste uskutočnenej v januári 2006 boli zistené nezrovnalosti v údajoch o plochách vyňatých z obrábania. Po vypočutí pána Westphala prijala poľnohospodárska komora 23. júla 2007 rozhodnutie, ktorým čiastočne zrušila rozhodnutia o schválení pomoci za dva predmetné roky a nariadila vrátenie preplatkov. Výška sumy, ktorá mala byť vrátená, bola vypočítaná ako sankcia uplatniteľná v prípade deklarovania nadmerných plôch vyňatých z obrábania a vychádzajúca z toho, že nemá byť poskytnutá žiadna pomoc.

17 Pán Westphal podal proti tomuto rozhodnutiu žalobu. Odvolací súd zrušil rozhodnutie poľnohospodárskej komory z 23. júla 2007 v rozsahu, v akom sa týkalo sumy, ktorá má byť vrátená ako sankcia. Tento súd síce uznal, že táto sankcia je odôvodnená na základe článku 9 ods. 2 druhého pododseku nariadenia č. 3887/92, no konštatoval, že na základe zásady retroaktívneho uplatnenia miernejšieho represívneho právneho predpisu, ktorá je formulovaná v článku 2 ods. 2 druhej vete nariadenia č. 2988/95, sa uplatnia pravidlá premlčania stanovené v článku 49 ods. 5 a 6 nariadenia č. 2419/2001.

18 Z toho vyvodil, že uložená sankcia je premlčaná, keďže od dátumu platby dotknutej pomoci do dňa, keď žiadateľ bol informovaný o tom, že pomoc bola poskytnutá neoprávnene, uplynuli viac ako štyri roky. Uplatnenie pravidiel premlčania stanovených v článku 49 nariadenia č. 2419/2001 tak umožnilo dôjsť k menej prísnemu výsledku, ako je ten, ktorý by vyplýval z bežne uplatniteľného pravidla, a to z článku 3 ods. 1 druhého pododseku prvej vety nariadenia č. 2988/95. Podľa tohto posledného ustanovenia totiž premlčacia doba začína plynúť až odo dňa, keď sa nezrovnalosť skončila, a to v roku 2004, čiže v čase, keď sa žiadateľ dozvedel o existencii nezrovnalostí vo svojich žiadostiach, by sankcia ešte nebola premlčaná.

19 Poľnohospodárska komora podala proti rozhodnutiu odvolacieho súdu opravný prostriedok „Revision“.

20 Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správny súd, Nemecko), vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, zdôrazňuje, že odvolací súd vyložil odsek 6 článku 49 nariadenia č. 2419/2001 v tom zmysle, že uvedený odsek 6 dopĺňa odsek 5 tohto článku a že sa naň vzťahujú aj vykonávacie pravidlá stanovené v odseku 5, najmä tie týkajúce sa začiatku plynutia premlčacej doby.

21 Keďže však ustanovenia nariadenia č. 2988/95 majú medziodvetvový dosah a vzhľadom na skutočnosť, že článok 49 ods. 6 nariadenia č. 2419/2001 neobsahuje žiadne spresnenie, pokiaľ ide o začiatok plynutia premlčacej doby, vnútroštátny súd sa pýta, či sa má v tejto súvislosti uplatniť článok 3 ods. 1 nariadenia č. 2988/95.

22 Pokiaľ by sa tento článok 3 ods. 1 nemal uplatniť, potom vnútroštátny súd kladie otázku, či pravidlá premlčania uplatniteľné v prejednávanej veci sú ustanoveniami, ktoré ukladajú správne sankcie v zmysle článku 2 ods. 2 druhej vety nariadenia č. 2988/95, ktoré môžu podliehať zásade retroaktívneho uplatnenia miernejšieho represívneho právneho predpisu. Vnútroštátny súd sa na jednej strane domnieva, že zásada retroaktívneho uplatnenia miernejšieho ustanovenia trestného zákona sa týka iba hmotnoprávnych zmien, nie však pravidiel premlčania. Na druhej strane, keďže táto zásada je založená na úvahách o spravodlivosti, treba pripustiť, že normotvorca prijatím miernejšieho pravidla o premlčaní nevyhnutne pristúpil k prehodnoteniu a že sa preto nevyžaduje časové rozlišovanie, pokiaľ ide o uplatniteľnosť tohto pravidla.

23 V prípade zápornej odpovede sa vnútroštátny súd pýta, či článok 52a nariadenia č. 2419/2001, ktorý obsahuje úpravu o retroaktívnom uplatňovaní pravidiel premlčania stanovených v článku 49 ods. 5 tohto nariadenia, možno analogicky uplatňovať aj na článok 49 ods. 6 tohto nariadenia. Podľa vnútroštátneho súdu zo znenia článku 52a nariadenia č. 2419/2001 vyplýva, že pre uplatnenie článku 49 ods. 6 nariadenia č. 2419/2001 sa nevyžaduje osobitné pravidlo a že článok 2 ods. 2 druhá veta nariadenia č. 2988/1995 zaručuje súdržnosť systému. V prípade, ak by to tak nebolo, by však vytvorené právne medzery malo byť možné vyplniť prostredníctvom analógie.

24 Za týchto okolností Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správny súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

„1. Začína premlčacia doba v zmysle článku 49 ods. 6 nariadenia č. 2419/2001 plynúť od okamihu vyplatenia pomoci, alebo sa začiatok jej plynutia riadi článkom 3 ods. 1 nariadenia č. 2988/95, v predmetnom prípade: článkom 3 ods. 1 druhým pododsekom prvou vetou tohto nariadenia?

2. Sú pravidlá premlčania v článku 49 ods. 6 nariadenia č. 2419/2001, resp. v článku 3 ods. 1 nariadenia č. 2988/95, ustanoveniami, ktoré ukladajú správne sankcie v zmysle článku 2 ods. 2 druhej vety nariadenia č. 2988/95?

3. Môže sa článok 52a nariadenia č. 2419/2001 obsahujúci úpravu o retroaktívnom uplatňovaní pravidiel premlčania podľa článku 49 ods. 5 uvedeného nariadenia analogicky uplatňovať aj na článok 49 ods. 6 uvedeného nariadenia?

Ak by sa mal uplatňovať článok 3 ods. 1 druhý pododsek prvá veta nariadenia č. 2988/95 (prvá otázka), ostatné otázky by si nevyžadovali odpoveď; ak by toto ustanovenie nebolo uplatniteľné, potom by sa v prípade kladnej odpovede na druhú otázku považovala tretia otázka za bezpredmetnú.“

**O prvej otázke**

25 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 49 ods. 6 nariadenia č. 2419/2001 vykladať v tom zmysle, že začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý upravuje, je totožný s tým, ktorý je stanovený v článku 49 ods. 5 tohto nariadenia, a teda že zodpovedá dátumu platby pomoci, alebo či má byť tento začiatok stanovený v súlade s článkom 3 ods. 1 nariadenia č. 2988/95 odo dňa skončenia nezrovnalosti.

26 Na úvod je potrebné pripomenúť, že nariadením č. 2988/95 sa v súlade s jeho článkom 1 zavádza „všeobecná úprava týkajúca sa jednotných kontrol a správnych opatrení a sankcií, ktoré sa týkajú protiprávneho konania s ohľadom na právo [Európskej únie]“, a to, ako vyplýva z tretieho odôvodnenia uvedeného nariadenia, aby sa bolo možné „brániť vo všetkých oblastiach činom, ktoré poškodzujú finančné záujmy [Európskej únie]“ (rozsudky z 11. júna 2015, Pfeifer & Langen, C-52/14, EU:C:2015:381, bod 20 a citovaná judikatúra, ako aj z 2. marca 2017, Glencore Céréales France, C-584/15, EU:C:2017:160, bod 23).

27 Normotvorca Únie prijatím tohto nariadenia zamýšľal stanoviť súbor všeobecných zásad, pričom vyžadoval, aby všetky odvetvové nariadenia rešpektovali tieto zásady (pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. marca 2008, Jager, C-420/06, EU:C:2008:152, bod 61, ako aj z 28. októbra 2010, SGS Belgium a i., C-367/09, EU:C:2010:648, bod 37).

28 Okrem toho prijatím článku 3 ods. 1 prvého pododseku nariadenia č. 2988/95 normotvorca Únie rozhodol vytvoriť jednotné pravidlo premlčania uplatniteľné v danej oblasti, prostredníctvom ktorého mienil jednak stanoviť minimálnu premlčaciu dobu uplatňovanú vo všetkých členských štátoch a jednak vzdať sa možnosti stíhať nezrovnalosti poškodzujúce finančné záujmy Európskej únie po

uplynutí štyroch rokov od okamihu, keď k tejto nezrovnalosti došlo (rozsudky z 29. januára 2009, Josef Vosding Schlacht-, Kühl-und Zerlegebetrieb a i., C-278/07 až C-280/07, EU:C:2009:38, bod 27, ako aj z 22. decembra 2010, Corman, C-131/10, EU:C:2010:825, bod 39).

29 Z toho vyplýva, že od dátumu nadobudnutia účinnosti nariadenia č. 2988/95 môže byť každá nezrovnalosť poškodzujúca finančné záujmy Únie v zásade a s výnimkou odvetví, pre ktoré stanovil normotvorca Únie kratšiu dobu, stíhaná príslušnými orgánmi členských štátov v lehote štyroch rokov (rozsudky z 29. januára 2009, Josef Vosding Schlacht-, Kühl-und Zerlegebetrieb a i., C-278/07 až C-280/07, EU:C:2009:38, bod 28, ako aj z 22. decembra 2010, Corman, C-131/10, EU:C:2010:825, bod 40).

30 Článok 3 ods. 1 prvý pododsek nariadenia č. 2988/95 stanovuje, pokiaľ ide o stíhanie nezrovnalostí, premlčaciu dobu, ktorá začína plynúť od okamihu spáchania nezrovnalosti, ktorou sa podľa článku 1 ods. 2 tohto nariadenia rozumie „akékoľvek porušenie ustanovenia práva [Európskej únie] vyplývajúce z konania alebo opomenutia hospodárskeho subjektu, dôsledkom čoho je alebo by bolo poškodenie všeobecného rozpočtu [Európskej únie]…“ (pozri v tomto zmysle rozsudky z 29. januára 2009, Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und Zerlegebetrieb a i., C-278/07 až C-280/07, EU:C:2009:38, body 21 a 22, ako aj z 22. decembra 2010, Corman, C-131/10, EU:C:2010:825, bod 38).

31 Táto lehota sa teda uplatňuje tak na nezrovnalosti, ktoré sú predmetom správneho opatrenia a ktoré smerujú k odňatiu neoprávnene získanej výhody, v súlade s článkom 4 uvedeného nariadenia, ako aj na nezrovnalosti vedúce k uloženiu správnej sankcie v zmysle článku 5 uvedeného nariadenia (pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. júna 2015, Pfeifer & Langen, C-52/14, EU:C:2015:381, bod 23 a citovanú judikatúru, ako aj z 2. marca 2017, Glencore Céréales France, C-584/15, EU:C:2017:160, bod 26).

32 Podľa článku 3 ods. 1 prvého pododseku nariadenia č. 2988/95 je premlčacia doba štyri roky a začína plynúť od okamihu spáchania nezrovnalosti. Podľa článku 3 ods. 1 druhého pododseku tohto nariadenia v prípade pokračujúcej alebo opakujúcej sa nezrovnalosti začína táto štvorročná doba plynúť odo dňa, keď sa nezrovnalosť skončila.

33 Teda vzhľadom na to, že spáchanie nezrovnalosti predpokladá súčasné splnenie dvoch podmienok, a to že konanie alebo opomenutie predstavuje jednak porušenie práva Únie a jednak aj škodu pre rozpočet Únie, premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď takýmto konaním alebo opomenutím došlo k porušeniu práva Únie, ako aj k škode pre rozpočte, pričom pre začiatok plynutia premlčacej doby je podľa judikatúry Súdneho dvora rozhodujúci vždy dátum udalosti, ktorá vznikla ako posledná (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. októbra 2015, Firma Ernst Kollmer Fleischimport und -export, C-59/14, EU:C:2015:660, body 24 až 26, a z 2. marca 2017, Glencore Céréales France, C-584/15, EU:C:2017:160, bod 47).

34 Pravidlo stanovujúce premlčanie v dĺžke štyroch rokov uvedené v článku 3 ods. 1 prvom pododseku prvej vete nariadenia č. 2988/95, ktoré je priamo uplatniteľné v členských štátoch, môže byť vylúčené odvetvovým predpisom v zmysle článku 3 ods. 1 prvého pododseku druhej vety tohto nariadenia iba vtedy, ak tento odvetvový predpis ustanoví kratšiu dobu, avšak nie kratšiu ako tri roky (pozri v tomto zmysle rozsudky z 29. januára 2009, Josef Vosding Schlacht-, Kühl-und Zerlegebetrieb a i., C-278/07 až C-280/07, EU:C:2009:38, bod 44, ako aj z 22. decembra 2010, Corman, C-131/10, EU:C:2010:825, bod 42).

35 Na položenú otázku je potrebné odpovedať práve s ohľadom na tieto úvahy, ako aj s ohľadom na ustálenú judikatúru Súdneho dvora, podľa ktorej je pri určení rozsahu ustanovení práva Únie potrebné súčasne zohľadniť ich znenie, kontext a ich ciele (rozsudok zo 6. októbra 2015, Firma Ernst Kollmer Fleischimport und -export, C-59/14, EU:C:2015:660, bod 22).

36 V prejednávanej veci hoci odvetvový právny predpis Únie, pôvodne uplatniteľný vo veci samej, a to nariadenie č. 3887/92, neobsahoval osobitné ustanovenia v oblasti premlčania, zrušenie tohto nariadenia nariadením č. 2419/2001 viedlo k zavedeniu odvetvových pravidiel premlčania.

37 Zo znenia článku 49 ods. 5 nariadenia č. 2419/2001 tak nepochybne vyplýva, že v prípade príjemcu konajúceho v dobrej viere sa povinnosť vrátenia neoprávnenej platby premlčí uplynutím doby štyroch rokov medzi dátumom platby pomoci a dátumom prvého oznámenia príjemcovi od príslušného orgánu o neoprávnenosti prijatej platby.

38 Bez ohľadu na skutočnosť, či toto ustanovenie predstavuje odchylný právny predpis v zmysle druhej vety článku 3 ods. 1 prvého pododseku nariadenia č. 2988/95, treba konštatovať, že toto ustanovenie zaviedlo zjednodušenie vo vzťahu k určeniu začiatku plynutia premlčacej doby, ako je stanovený v tomto článku 3 ods. 1, a to v tom, že jednak sa táto doba už nepočíta od spáchania nezrovnalosti, ale odo dňa platby, a že jednak už nie je potrebné rozlišovať medzi nezrovnalosťami podľa toho, či majú jednorazový alebo pokračujúci charakter.

39 Naproti tomu znenie článku 49 ods. 6 nariadenia č. 2419/2001 neobsahuje nijaký údaj umožňujúci dospieť k záveru o existencii takéhoto zjednodušenia pre určenie začiatku plynutia premlčacej doby pre sumy, ktoré sa majú vymáhať v dôsledku znížení a vylúčení stanovených v článku 13 a v hlave IV tohto nariadenia.

40 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že aj keď sa odsek 5 článku 49 nariadenia č. 2419/2001 uplatňuje na vrátenie všetkých neoprávnených platieb, pôsobnosť odseku 6 tohto článku sa výslovne obmedzuje na vrátenia platieb v podobe správnych sankcií, ako sú úplné alebo čiastočné odňatie poskytnutej výhody, ako aj vylúčenie alebo odňatie výhody na neskoršie obdobie.

41 Za týchto okolností sa vzhľadom na systematiku odsekov 5 a 6 článku 49 nariadenia č. 2419/2001 treba domnievať, že odsek 6 tohto článku predstavuje výnimku z nového pravidla výpočtu uvedeného v odseku 5 tohto článku.

42 V dôsledku toho musí byť začiatok plynutia štvorročnej premlčacej doby upravenej v článku 49 ods. 6 nariadenia č. 2419/2001 určený v súlade so základným pravidlom, a to pravidlom uvedeným v článku 3 ods. 1 nariadenia č. 2988/95.

43 Tento záver je v súlade nielen s cieľom nariadenia č. 2988/95, ktorým je, ako bolo pripomenuté v bode 26 tohto rozsudku, ochrana finančných záujmov Európskej únie, ale tiež s cieľom nariadenia č. 2419/2001.

44 Nariadenie č. 2419/2001 má totiž za cieľ boj proti nezrovnalostiam a podvodom v rámci vykonávania rôznych programov pomoci patriacich do integrovaného systému, a to v záujme účinnej ochrany finančných záujmov Európskej únie. Na účely dosiahnutia tohto cieľa uvedené nariadenie upravuje zníženia a vylúčenia v závislosti od závažnosti spáchanej nezrovnalosti uvedenej v žiadosti o pomoc, ktoré môžu viesť aj k úplnému vylúčeniu z jedného alebo viacerých programov pomoci na určité obdobie (rozsudok z 2. októbra 2014, Van Den Broeck, C-525/13, EU:C:2014:2254, bod 31 a citovaná judikatúra).

45 Tak je to aj v prejednávanej veci. Na dosiahnutie uvedeného cieľa totiž článok 9 ods. 2 nariadenia č. 3887/92, na základe ktorého bol pán Westphal vyzvaný vrátiť sporné platby a ktorého obsah bol v podstate prevzatý do článku 32 ods. 1 nariadenia č. 2419/2001, stanovuje pre prípad, že plocha deklarovaná v žiadosti o pomoc „na plochu“ presahuje plochu zistenú počas kontroly, sankcie spočívajúce v znížení alebo vylúčení pomoci Únie, pričom ide o rôzne sankcie podľa závažnosti spôsobeného nedostatku (rozsudok zo 4. októbra 2007, Kruck, C-192/06, EU:C:2007:579, bod 35).

46 Výklad článku 49 ods. 6 nariadenia č. 2419/2001, ktorý by viedol k tomu, že by sa vráteniu pomoci z dôvodu správania, ktoré vzhľadom na jeho výslovne nezákonný charakter viedlo k sankciám, priznali rovnaké podmienky pri výpočte premlčacej doby, ako sú podmienky uplatňujúce sa na správanie, ktoré viedlo len k jednoduchej povinnosti vrátenia, sa tak nezdá byť v súlade s účelom systému sankcií, ktorý má byť dostatočne odstrašujúci a účinný na boj proti nezrovnalostiam a podvodom, ku ktorým došlo v oblasti pomoci „na plochu“ (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. októbra 2014, Van Den Broeck, C-525/13, EU:C:2014:2254, bod 32 a citovanú judikatúru).

47 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy je potrebné na prvú otázku odpovedať tak, že článok 49 ods. 6 nariadenia č. 2419/2001 sa má vykladať v tom zmysle, že začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý toto ustanovenie upravuje, má byť stanovený v súlade s článkom 3 ods. 1 nariadenia č. 2988/95 a zodpovedá v prípade pokračujúcich alebo opakujúcich sa nezrovnalostí dňu skončenia nezrovnalosti.

## Druhá a tretia otázka

48 Vzhľadom na odpoveď na prvú otázku nie je potrebné odpovedať na druhú a tretiu otázku.

## O trovách

49 Vzhľadom na to, že konanie má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (ôsma komora) rozhodol takto:

**Článok 49 ods. 6 nariadenia Komisie (ES) č. 2419/2001 z 11. decembra 2001 stanovujúceho podrobné pravidlá uplatňovania integrovaného správneho a kontrolného systému pre určité programy pomoci spoločenstva, zriadeného nariadením Rady (EHS) č. 3508/92, zmeneného nariadením Komisie (ES) č. 118/2004 z 23. januára 2004, sa má vykladať v tom zmysle, že začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý toto ustanovenie upravuje, má byť stanovený v súlade s článkom 3 ods. 1 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev a zodpovedá v prípade pokračujúcich alebo opakujúcich sa nezrovnalostí dňu skončenia nezrovnalosti.**

Podpisy